

Številka: 018-84/2022-14

Datum: 21. 9. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Tadeje Pušnar kot predsednice senata, dr. Mateje Škabar kot članice senata in Aleksandra Petrovčiča kot člana senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*AVTOMATIZACIJA TRANSFORMATORSKIH POSTAJ*« na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj ALTENS, družba za tehniko in inženiring, d. o. o., Kotnikova ulica 34, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa Odvetnica Katarina Benedik, Dalmatinova ulica 5, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika ELEKTRO CELJE, podjetje za distribucijo električne energije, d. d., Vrunčeva ulica 2A, 3000 Celje (v nadaljevanju: naročnik), 21. 9. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. JN-7/2022-NMV z dne 23. 6. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v znesku 4.257,94 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dne prejema tega sklepa do plačila, pod izvršbo. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v postopku naročila male vrednosti, je bilo 21. 3. 2022 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN001760/2022-W01 in s popravkom pod št. objave JN001760/2022-K01 z dne 4. 4. 2022.

Naročnik je 24. 6. 2022 na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. JN-7/2022-NMV z dne 23. 6. 2022 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katere izhaja, da je javno naročilo oddal ponudniku SIPRONIKA, družba za razvoj, proizvodnjo, projektiranje in trženje elektronskih in računalniških sistemov, d. o. o. (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), ker je po oceni naročnika oddal ekonomsko najugodnejšo dopustno ponudbo. Ponudba drugouvrščenega ponudnika je bila spoznana za nedopustno, ponudba vlagatelja pa za

dopustno, vendar je bila glede na merilo uvrščena na tretje mesto in tako ocenjena kot ekonomsko manj ugodna.

Zoper odločitev o oddaji javnega naročila je vlagatelj 1. 7. 2022 vložil zahtevek za revizijo, v katerem naročniku očita naslednje kršitve:

- neveljavnost referenčnega potrdila Elektro Celje, d. d., ker predmet tega referenčnega posla ni oprema, ki bi bila identična ponujeni opremi, kot je to izrecno zahtevano v točki 8.1.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in v referenčnem potrdilu (OBR-8), prav tako ponujena oprema ni identična z opremo v referenčnem potrdilu Elektra Gorenjska, d. d.,
- neveljavnost referenčnega potrdila Elektro Gorenjska, d. d., ker pogodba NMV20-015 na dan oddaje ponudb ni bila zaključena in ker izbrani ponudnik na poziv naročnika ni predložil dokazil o zaključenih dobavah,
- neupravičeno oviranje dostopa do podatkov pri vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika, ker mu je naročnik posredoval delno zakrito oz. pomanjkljivo tehnično dokumentacijo, ter
- tehnične neskladnosti ponujene opreme (nezadostna moč napajalnika glede na nameravano uporabo in nabor naročnikove stikalne opreme).

Vlagatelj zahteva tudi povrnitev specifikiranih stroškov revizijskega postopka.

Naročnik je v skladu s prvim odstavkom 27. člena ZPVPJN izbranemu ponudniku posredoval kopijo zahtevka za revizijo in prejel njegovo izjasnitev z dne 8. 7. 2022. Izbrani ponudnik, ki ga zastopa Odvetniška družba Avbreht, Zajc in partnerji, o. p., d. o. o., nasprotuje vsem vlagateljevim očitkom in izpostavlja, da je predmet predmetnega javnega naročila sekundarna oprema, ki je prilagojena na specifične potrebe naročnika in ki je modularno zasnovana, pri čemer so moduli vezani na specifične potrebe naročnika oz. posameznih transformatorskih postaj in njihove primarne opreme, pri čemer je naročnik v razpisni dokumentaciji zgolj splošno navedel njihove karakteristike objektov, saj se bo v fazi PZI in izvedbe avtomatizacije transformatorskih postaj sekundarna oprema ustrezno prilagodila v smislu izbire vrste in števila potrebnih modulov za zagotovitev zahtevane funkcionalnosti objekta. Hkrati izbrani ponudnik zahteva tudi povrnitev stroškov v zvezi s postopkom revizije.

Naročnik je z odločitvijo št. JN-7/2022-NMV z dne 20. 7. 2022 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) vlagatelj zahtevek za revizijo zavrnil, posledično pa je zavrnil tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva. Navaja, da se z revizijskimi očitki ne strinja in podaja razloge glede posameznih očitkov vlagatelja, kot jih je v nadaljevanju vsebinsko obravnavala tudi Državna revizijska komisija.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 22. 7. 2022 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 25. 7. 2022 (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika), v kateri vztraja pri revizijskih navedbah in prereka naročnikove ugovore ter navaja nekatera nova dejstva in predlaga nove dokaze, ki jih je na podlagi zahteve za dostop do informacij javnega značaja, podane 27. 6. 2022 (po prejemu odločitve o oddaji javnega naročila), pridobil s strani Elektro Gorenjska, d. d., in sicer dne 6. 7. 2022, 11. 7. 2022 in 13. 7. 2022. Ker s temi dejstvi v zakonskem roku, v katerem je moral vložiti revizijski zahtevek, še ni bil seznanjen, vlagatelj meni, da v opredelitvi do navedb naročnika upravičeno navaja nova dejstva in predlaga nove dokaze.

Državna revizijska komisija uvodoma pojasnjuje, da je v obravnavani zadevi s sklepom št. 018-84/2022-5 z dne 17. 8. 2022 vlagatelju dovolila vpogled v specifikacije ponujenega blaga (navedene v dokumentih: »ADC5783_PNO_V2«, »Navodila DV 20«, »KI20_prospekt1_6« in

»TN10_Technical-desc_2-1«) v delih, kjer se nahajajo podatki, ki izkazujejo izpolnjevanje tehničnih specifikacij.

Naročnik je vlagatelju dne 19. 8. 2022, skladno z odločitvijo Državne revizijske komisije, omogočil vpogled v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika. Poleg tega je za manjkajoči dokument »ADC5783_PNO_V2« podal obrazložitev, da izbranega ponudnika ni pozival na predložitev predmetnega dokumenta, saj skladno s petim odstavkom 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Naročnik je namreč pri pregledu ponudbene dokumentacije izbranega ponudnika ugotovil, da vsebina dokumentov »Spec_konfig_DV_omarica«, »Navodila DV 20« in »Declar_of_Conf_Napajalni_sistem_ADC5783_PNO_2021«, ki so bili priloženi v ponudbi, dokazuje izpolnjevanje vseh navedenih petih zahtev, v zvezi z izpolnjevanjem katerih se izbrani ponudnik v izpolnjeni tabeli »4.2 Preglednica ustreznosti« sicer sklicuje na manjkajoči dokument.

Na podlagi vlagateljevega dopisa naročniku, da je v dokumentu »TN10_Technical-desc_2-1« po omogočenem vpogledu podatek o temperaturnem območju delovanja (v nasprotju z odločitvijo Državne revizijske komisije) še vedno zakrit, je naročnik vlagatelju še enkrat posredoval predmetni dokument z odkritim podatkom glede temperature obratovanja, obenem pa pojasnil, da je zahtevani podatek vlagatelju že razkril, in sicer v dokumentu »Navodila DV 20«.

Vlagatelj je po opravljenem vpogledu 26. 8. 2022 prek portala eRevizija dopolnil zahtevek za revizijo z dokumentom »Dopolnitev zahteve za revizijo«, v katerem zatrjuje, da (poleg že očitanih kršitev) izbrani ponudnik v svoji ponudbi tudi ni izkazal, da vsa oprema, vgrajena v krmilno omarico, izpolnjuje zahteve naročnika v Preglednicah ustreznosti v delu »1.3 Klimatski pogoji delovanja vse opreme vgrajene v krmilno omarico«, saj ni izkazal, da vsa v krmilno omarico vgrajena oprema deluje pri temperaturnem območju -30 °C do +50 °C oz. da ponujena oprema po še eni tehnološki razliki, tj. razširjenem temperaturnem območje delovanja, ni identična opremi iz referenčnih potrdil.

Naročnik je 26. 8. 2022 izbranemu ponudniku posredoval kopijo dopolnitve zahtevka za revizijo, ta pa je svojo izjasnitev pravočasno posredoval 30. 8. 2022 in v njej (med drugim) kot nerelevantne za predmetno javno naročilo zavrnil navedbe vlagatelja o predloženi tehnični dokumentaciji izbranega ponudnika za referenčno javno naročilo naročnika Elektro Gorenjska, d. d., št. NMV20-015 (objava na Portalu javnih naročil št. JN004321/2020-W01) in v njej vsebovanih podatkih glede temperaturnega območja delovanja ponujene opreme, saj namreč vsak naročnik oblikuje tehnične specifikacije skladno z lastnimi potrebami (naročnik Elektro Gorenjska, d. d., je na primer zahteval višjo minimalno temperaturo delovanja opreme od naročnika v predmetnem postopku) in vsak ponudnik, ki lahko glede na postavljene tehnične zahteve sodeluje v posameznem postopku javnega naročanja, ponudi zahtevano opremo (torej konfiguracijo opreme v okviru tehničnih zahtev naročnika) in v zvezi s tem predloži zahtevano dokumentacijo, iz katere mora izhajati izpolnjevanje (minimalnih) tehničnih zahtev. Izbrani ponudnik je tako v predmetnem postopku javnega naročanja ponudil opremo, skladno z zahtevami naročnika (in ne naročnika Elektro Gorenjska, d. d.). Nadalje kot popolnoma nerelevantne za predmetno javno naročilo zavrača navedbe vlagatelja o podatkih posamezne opreme (glede temperaturnega območja), ki se nahajajo na spletni strani izbranega ponudnika, saj ne gre za tehnične podatke s strani izbranega ponudnika v predmetnem postopku javnega naročanja konfigurirane in ponujene opreme, med njimi indikatorja okvar in nadzornika odklopnega ločilnika za SN kabelska omrežja KI20.

Dne 31. 8. 2022 je tudi naročnik Državni revizijski komisiji posredoval svojo opredelitev do dopolnitve zahtevka za revizijo, v kateri v celoti zavrača in prereka navedbe vlagatelja ter navaja, da vztraja pri svoji odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Med vlagateljem in naročnikom je spor v tem, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo izbranega ponudnika označil kot dopustno in mu oddal javno naročilo.

Vlagateljeve revizijske navedbe je treba presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, skladno s katero je dopustna ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija vsebinsko presojala posamezne vlagateljeve očitke, podane v zahtevku in v dopolnitvi zahtevka za revizijo.

I. Identičnost referenčne opreme s ponujeno opremo

Vlagatelj v točki 1.1. revizijskega zahtevka zatrjuje, da je referenčno potrdilo Elektro Celje, d.d., ki ga je izbrani ponudnik priložil ponudbi, neveljavno. Navaja, da je izbrani ponudnik ponudil sekundarno opremo za avtomatizacijo transformatorskih postaj (v nadaljevanju tudi: TP), ki jo sestavljajo centralno procesna enota Sipronika TN10 ter več naprav Sipronika KI20 v (združeni) funkciji naprave za detekcijo okvarnih tokov in/ali procesno komunikacijskega modula. Temu primerno je ti napravi navedel v konfiguraciji ponujene opreme in zanj priložil prospekta TN10 in KI20. V referenčno potrdilo, ki ga je dne 31. 3. 2022 potrdil ravno naročnik Elektro Celje, d. d., pa je izbrani ponudnik kot predmet pogodbe zapisal: »*Daljinsko vodeni transformatorski postaji Tremerje, Vojnik*« in v naslednji vrstici navedel proizvajalce blaga: Sipronika, Schneider Electric, Motorola. Vlagatelj zatrjuje, da imena proizvajalcev, ki jih je navedel izbrani ponudnik v referenčnem potrdilu, izkazujejo in potrjujejo dejstvo, da je izbrani ponudnik v preteklih dobavah naročniku, vključno z dobavo, navedeno v referenčnem potrdilu, dobavljal sestav sekundarne opreme za avtomatizacijo TP, ki temelji na osrednji modularni centralni procesni enoti proizvajalca Motorola, konkretno tip ACE3600. Slednji v enem delu njegove funkcionalnosti, tj. centralne procesne enote, opravlja isto vlogo kot naprava Sipronika TN10. V drugem delu, tj. zajemanju

stanj primarne opreme in krmiljenju, se nekoliko razlikujeta. A obe napravi v vlogi centralne procesne enote, na katero se v tem primeru povezuje več perifernih enot KI20, predstavljata osrednji in distinktivni gradnik sekundarne opreme ter ga definirata v največji meri. Glede na navedeno vlagatelj meni, da predmet tega referenčnega posla nikakor ni oprema, ki bi bila identična ponujeni opremi, kot je to izrecno zahtevano med pogoji javnega naročila v točki 8.1.3. razpisne dokumentacije in v samem referenčnem potrdilu. Ker je referenčno potrdilo potrdil sam naročnik, se ne more izgovarjati, da mu ni znano, da dobavljeno blago v referenčnem poslu ni identično ponujenemu blagu v tem poslu.

Nadalje vlagatelj v točki 1.3. zahtevka za revizijo, poleg neidentičnosti ponujene opreme z opremo iz referenčnega potrdila Elektro Celje, d. d., zatrjuje neidentičnost ponujene opreme z opremo v obeh referenčnih potrdilih, torej tudi v potrdilu referenčnega naročnika Elektro Gorenjska, d. d. Vlagatelj podaja pomen pridevnika »identičen« iz Slovarja slovenskega knjižnega jezika (v nadaljevanju: SSKJ) in zatrjuje, da izpolnjevanje naročnikovega pogoja, da se v referenčnem potrdilu priznavajo zgolj dobave *identične* opreme, upoštevajoč SSKJ, pomeni, da mora biti v obravnavanem postopku ponujena oprema ponudnika identična opremi, ki jo je ta ponudnik dobavil, montiral in aktiviral naročniku, ki je potrdil referenčno potrdilo (da se torej opremi po lastnostih in značilnostih ujemata, ne razlikujeta med seboj, sta istovetni, enaki). Navedeno pomeni, da četudi bi ponujena oprema nosila enak naziv tipa kot oprema iz referenčnega potrdila, je pa glede na slednjo spremenjena ali nadgrajena, nikakor ne izpolnjuje pogoja identičnosti. Vlagatelj zavrača navedbe izbranega ponudnika glede predmetnega očitka, saj da identičnosti ni mogoče tolmačiti na način, kot ga skuša prikazati izbrani ponudnik (da zaradi projektnih prilagoditev za vsakega posameznega naročnika oprema v objektih ne more biti povsem identična, da pa je njegova ponujena oprema funkcionalno identična v primerljivih delih, kot jo je uporabil pri izvedbi referenčnih objektov), saj je naročnik v razpisnih pogojih pojma identičnosti ni kakorkoli omejil, npr. zgolj na funkcionalnost.

Na drugi strani naročnik zatrjuje, da iz tehničnih specifikacij (OBR-11) jasno izhaja, da je predmet predmetnega javnega naročila sekundarna oprema, ki je prilagojena na specifične potrebe naročnika. Gre za sekundarno opremo, ki je modularno zasnovana, pri čemer so moduli vezani na specifične potrebe naročnika oziroma posameznih transformatorskih postaj in njihove primarne opreme. Naročnik v razpisni dokumentaciji ni navedel konkretnih objektov, torej nazivov transformatorskih postaj, njihovih lokacij in konfiguracij primarne opreme, ampak je zgolj splošno navedel njihove najosnovnejše karakteristike. V fazi PZI in izvedbe avtomatizacije transformatorskih postaj pa se bo sekundarna oprema ustrezno prilagodila v smislu izbire vrste in števila potrebnih modulov za zagotovitev zahtevane funkcionalnosti objekta.

Dalje naročnik navaja, da razpolaga s specifičnimi transformatorskimi postajami, ki niso niti med seboj identične, kot želi to prikazati vlagatelj, prav tako pa ni med seboj identična v smislu, kot želi prikazati vlagatelj, sekundarna oprema, saj je prilagojena tako specifičnim potrebam naročnika kot specifikam vsake izmed posameznih transformatorskih postaj. Zaradi navedenega je popolnoma jasno, da zahteva po identičnosti ponujene opreme z referenčno sekundarno opremo ne pomeni, da mora biti v referenčnem poslu dobavljena sekundarna oprema po vseh specifikah popolnoma identična ponujeni opremi, temveč da je treba izkazati z referenčnim poslom tipsko identičnost posameznih naprav oz. funkcionalno identičnost sekundarne opreme ponujeni opremi kot celoti (da referenčna sekundarna oprema v okviru projektnih zahtev referenčnega posla zgotavlja enako oz. identično funkcionalnost kot ponujena oprema v okviru projektnih zahtev predmetnega javnega naročila, po svojem osnovnem namenu). Pri tem poudarja, da se v ponudbi izbranega ponudnika ponujena sekundarna oprema tipsko oziroma funkcionalno ujema z referenčno (tako referenčnega naročnika Elektro Celje, d. d., kot tudi referenčnega naročnika Elektro Gorenjska, d. d.), zato naročnik vztraja pri odločitvi, da reference izbranega ponudnika izpolnjujejo kriterij identičnosti.

Vlagatelj v opredelitvi do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo navaja, da je izpodbijal veljavnost referenčnih potrdil izbranega ponudnika iz razloga, ker moduli, ki so bili vgrajeni v referenčne objekte (RTU, naprava za detekcijo okvarnih tokov, procesno komunikacijski modul ipd.), in ne sekundarna oprema kot celota (sestavljena modularni sestav sekundarne opreme), kot je to napačno razumel naročnik, niso identični z moduli, ki jih je ponudil izbrani ponudnik v predmetnem javnem naročilu. Zatrjuje, da je naročnik z namenom zavrnitve vlagateljevega zahtevka v svoji odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo uvedel popolnoma novo definicijo pojma »identičen« oz. ga dopolnjuje s pridevniki »funkcionalno« ter »tipsko«, za kar pa nima nobene osnove, saj bi v tem primeru moral že v razpisni dokumentaciji in v referenčnem potrdilu predpisati »funkcionalno identično opremo« oz. »tipsko identično opremo«, česar pa ni storil.

Državna revizijska komisija uvodoma pojasnjuje, da lahko v postopku javnega naročanja naročnik postavi pogoje za sodelovanje z namenom ugotavljanja sposobnosti ponudnikov za izvedbo javnega naročila. Pogoj za sodelovanje je element, ki mora biti v ponudbi v celoti izpolnjen na način, kot je predviden v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila in je izključne narave. Pogoje za sodelovanje ureja 76. člen ZJN-3. V skladu s prvim odstavkom 76. člena ZJN-3 lahko naročnik določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, ekonomski in finančni položaj ter tehnično in strokovno sposobnost. Naročnik lahko v postopek javnega naročanja vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne pravne in finančne zmogljivosti ter tehnične in strokovne sposobnosti za izvedbo javnega naročila, ki se oddaja. Vse zahteve morajo biti povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila (drugi odstavek 76. člena ZJN-3). Glede tehnične in strokovne sposobnosti je v desetem odstavku 76. člena ZJN-3 (med drugim) določeno, da lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Naročnik lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami iz prejšnjih naročil. Možna dokazila za izkazovanje tehnične sposobnosti so navedena v osmem odstavku 77. člena ZJN-3.

ZJN-3 v 76. in 77. členu določa le izhodišča za oblikovanje pogojev za priznanje tehnične in strokovne sposobnosti oziroma možna dokazila za njeno izkazovanje, naročnik pa je tisti, ki mora v vsakem konkretnem postopku oddaje javnega naročila, upoštevajoč specifičnost predmeta javnega naročila in morebitne posebne okoliščine v zvezi z njegovo izvedbo, določiti vsebinske, vrednostne in časovne kriterije posameznih pogojev ter način izkazovanja v primeru skupne ponudbe ali ponudbe s podizvajalci. Vprašanje o tem, na kakšen način in v kakšnem obsegu mora ponudnik izkazovati referenčne in kadrovske zahteve, je torej v vsakem posameznem primeru odvisno od naročnika oziroma od njegove konkretne opredelitve zahteve v razpisni dokumentaciji.

Državna revizijska komisija tako ugotavlja, da je naročnik pogoj za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti določil v točki 8.1.3. dokumenta »RAZPISNA DOKUMENTACIJA ZA ODDAJO JAVNEGA NAROČILA BLAGA PO POSTOPKU NAROČILA MALE VREDNOSTI Z OZNAKO JN-7-2022-NMV AVTOMATIZACIJA TRANSFORMATORSKIH POSTAJ« (v nadaljevanju: dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ali razpisna dokumentacija), kjer je zapisal:

» 1. Referenčno potrdilo za gospodarski subjekt:

Gospodarski subjekt mora dokazati:

- da je kot izvajalec v preteklih 2 letih, za najmanj 3 transformatorske postaje z minimalno tremi priključenimi celicami uspešno opravil naslednje storitve:

- dobavil, montiral in aktiviral sekundarno opremo, identično ponujeni in
- uspešno izvedel priklop sekundarne opreme na stikalne bloke proizvajalcev Siemens, Eaton ali enakovredni.

DOKAZILO:

Potrdila o referencah (OBR-8).

Opomba: Upoštevale se bodo samo reference, katerih pogodba oz. dobave so zaključene! Naročnik si pridržuje pravico predložene reference preveriti in jih ne upoštevati, v kolikor jih ne bo mogoče preveriti. [...]«.

V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije je naročnikova dolžnost, da pripravi dokumentacijo dovolj jasno in določno, da ne dopušča različnih razlag, saj nejasnih ali dvoumnih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogoče tolmačiti v škodo ponudnika, ki je zahtevo izpolnil v mejah, ki jo razlaga take zahteve še dopušča. Na drugi strani je potrebno zahtevo, ki je jasna, razlagati tako, kot je zapisana, in je ni dopustno razlagati izven okvirov pomena, kot izhaja iz njene jasne dikcije in kot so ga lahko razumeli tudi vsi običajno skrbni gospodarski subjekti. Nasprotno ravnanje naročnika pomeni kršitev drugega odstavka 67. člena ZJN-3, ki določa, da naročnik po izteku roka za prejem ponudb ne sme več spreminjati ali dopolnjevati dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kršitev načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) ter načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3).

Glede na trditveno podlago strank je tako v obravnavanem primeru treba presoditi, ali dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila dopušča interpretacijo, za katero se zavzema naročnik, ali pa jo je treba razlagati v pomenu, kot ga podaja vlagatelj v zahtevku za revizijo.

Najprej gre ugotoviti, da se ni moč strinjati z vlagateljem, da bi v primeru, če bi naročnik v referenčnih pogojih dopustil ohlapnejšo definicijo pojma identičnosti (torej da bi to v konkretnem primeru pomenilo funkcionalno oz. tipsko identično opremo), referenčno potrdilo izgubilo večji del osnovnega namena, in sicer da naročnik zase zagotovi nakup opreme, ki je že uspešno v uporabi na referenčnih objektih, s čimer je izkazana njena kakovost, primernost, zanesljivost in razpoložljivost, ter da bi v takšnem primeru naročnik prejel celo ponudbe ponudnikov, ki s ponujeno opremo nimajo nikakršnih izkušenj ter tudi ponudbe za opremo, ki morda sploh še nikjer ni v uporabi in je glede prej omenjenih lastnosti (kakovost itd.) popolna neznanka. Ni namreč osnovni namen referenc ta, da naročnik z njimi določi lastnosti predmeta javnega naročila. Slednje naročnik določi s tehničnimi specifikacijami, pri katerih gre za zahtevane značilnosti predmeta javnega naročila, ki naj bi izražale pričakovanja naročnika glede namena, ki ga želi doseči z izvedbo javnega naročila, in ki jih naročnik skladno s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3 navede v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila in z njimi opiše predmet javnega naročanja na enega izmed načinov, določenih v petem odstavku 68. člena ZJN-3.

Osnovni namen reference (v okviru izkazovanja izpolnjevanja pogoja za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti) je ta, da gospodarski subjekt z njo izkaže, da ima zadostne izkušnje za izvedbo predmeta javnega naročila. Zato lahko naročniki zahtevajo izkazovanje izkušenj z izvedbo storitev oz. gradenj ali dobavo blaga, ki morajo biti povezani (npr. podobne ali enake storitve oz. blago) in sorazmerni (npr. po številu zahtevanih referenc, vrednosti referenčnega posla ipd.) s predmetom javnega naročila. Strinjati se gre z naročnikom, da je v konkretnem javnem naročilu predmet dobava sekundarne opreme, prilagojene specifičnim potrebam naročnika, zato je treba tudi zahtevo po identičnosti referenčne opreme s ponujeno v konkretnem primeru razlagati v takšnem okviru. To pomeni, da ni mogoče pričakovati od ponudnikov, da so v referenčnih poslih dobavili opremo, popolnoma identično (v jezikovnem

pomenu te besede) tisti, ki jo ponujajo v predmetnem javnem naročilu. Takšna razlaga, za katero se zavzema vlagatelj, bi namreč bila v konkretnem primeru preozka, zato Državna revizijska komisija pritrjuje naročniku, ki to zahtevo tolmači širše, po namenski razlagi te zahteve, in sicer da gre za funkcionalno identičnost, torej enako po svojem namenu, uporabi, pri čemer lahko to pomeni tudi enak tip opreme oz. posameznih modulov.

Upoštevajoč navedeno Državna revizijska komisija v konkretnem primeru meni, da je naročnikova zahteva, da mora biti referenčna oprema identična ponujeni, nejasna v toliko, da je ni mogoče razlagati tako ozko, kot zatrjuje vlagatelj (da je moral ponudnik ponuditi povsem enako opremo in posamezne module, ki se po nobeni lastnosti ne razlikujejo od referenčnih), zato je ni mogoče interpretirati v škodo izbranega ponudnika, ki je zahtevo izpolnil v mejah, kot jo takšna zahteva še dopušča, torej da lahko ponudi funkcionalno oz. tipsko identično opremo in module, v primerljivih delih, kot jih je uporabil pri izvedbi referenčnih objektov. Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da njegova ponudba ni predmet presoje v tem postopku, vendar kljub temu ne more mimo navedbe naročnika, da če bi pojem identičnosti tolmačil tako ozko, kot ga razume vlagatelj, bi moral tudi ponudbo vlagatelja spoznati za nedopustno, vendar je skladno z načelom enake obravnave tudi vlagatelju potrdil referenčno potrdilo z dne 29. 3. 2022, čeprav vlagatelj v okviru tega referenčnega posla ni vgradil enakega (identičnega) napajalnika, kot ga je ponudil v predmetnem javnem naročilu. Pri tem je tudi sam vlagatelj pri podaji argumentov v prid utemeljenosti zahtevka za revizijo v delu, ki se nanaša na moč napajalnika (točka III. obrazložitve tega sklepa), navedel, da je zamenjal (ponudil drug) napajalnik iz razloga, da je izpolnil specifične naročnikove zahteve glede obratovanja napajalnika tudi brez akumulatorjev. Navedeno kaže na to, da tudi vlagatelj ni v celoti ponudil popolnoma enake opreme kot v referenčnih poslih, kar nasprotuje njegovemu prizadevanju, da je pravilna razlaga pojma identičnosti v smislu enake opreme po vseh značilnostih in lastnostih. S tem namreč tudi sam priznava, da morajo v predmetnem javnem naročilu ponuditi opremo, ki ustreza vsem tehničnim zahtevam naročnika, ki jih je ta določil v tehničnih specifikacijah, kar pomeni, da namen reference v konkretnem primeru ni ta, da ponudniki izkažejo, da so v preteklosti dobavili povsem enako opremo ponujeni. Kot že navedeno, z izpolnitvijo pogoja glede tehnične in strokovne sposobnosti ponudniki izkažejo, da imajo zadostne izkušnje in da so usposobljeni izvesti javno naročilo.

Da oprema, ki jo je izbrani ponudnik ponudil, ne bi bila tudi funkcionalno identična referenčni (v primerljivih delih, kot jo je uporabil pri izvedbi referenčnih objektov), vlagatelj konkretizirano ne zatrjuje, saj se ves čas zavzema za tolmačenje pojma identičnosti v njegovem ožjem (gramatikalnem) pomenu, zato se Državna revizijska komisija do tega vprašanja ni opredeljevala oz. tega ni presojala.

Vlagatelj predlaga tudi postavitev izvedenca elektrotehnične stoke za področje sistemov procesnega vodenja, ki bi potrdil, da dobavljena oprema iz referenčnega potrdila ni identična s ponujeno opremo izbranega ponudnika v tem postopku. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da v konkretnem primeru ni ustrezna razlaga pojma identičnosti, kot ga tolmači vlagatelj, postavitev izvedenca, ki bi ugotavljal identičnost opreme v pomenu, za katerega se zavzema vlagatelj, za rešitev spornega vprašanja ni potrebna. Upoštevajoč navedeno je Državna revizijska komisija vlagateljev dokazni predlog zavrnila.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni uspel izkazati, da naročnik s tem, ko je v fazi pregledovanja ponudb pri upoštevanju referenc izbranega ponudnika v okviru izpolnjevanja zahteve po identičnosti referenčne opreme s ponujeno, ni ravnal v skladu z eno izmed možnih razlag dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in je iz tega razloga ponudbo izbranega ponudnika neupravičeno označil kot dopustno.

II. Veljavnost referenčnega potrdila Elektro Gorenjska, d. d., zaradi nezaključene pogodbe oz. nezaključenih dobav

Vlagatelj zatrjuje, da je izbrani ponudnik v ponudbi predloženem referenčnem potrdilu Elektro Gorenjska, d. d. (v nadaljevanju tudi: referenčni naročnik), podal neresnično izjavo, saj pogodba NMV20-015 za dobavo, montažo in spuščanje v pogon sekundarne opreme za daljinsko vodenje transformatorskih postaj oz. dobava na dan oddaje ponudbe ni bila zaključena, kar je moralo biti znano tudi naročniku referenčnega posla, ki je ob potrditvi 31. 3. 2022 vedel oz. bi vsekakor moral vedeti, da pogodba dne 31. 3. 2022, ko je referenco potrdil, ni zaključena. Vlagatelj navaja, da je iz dosjeja javnega naročila št. JN004321/2020 na Portalu javnih naročil razvidno, da je referenčni naročnik dne 28. 5. 2021 objavil Aneks št. 1 k pogodbi NMV20-015, s katerim sta pogodbeni stranki zaradi »ponovnega razglasa epidemije Covid-19« sporazumno podaljšali pogodbeni rok za izvedbo vseh dobav in storitev z 31. 7. 2021 na 31. 3. 2022, dne 26. 4. 2022 pa je referenčni naročnik objavil Aneks št. 2 k pogodbi NMV20-015, s katerim sta pogodbeni stranki zaradi »trajanja epidemije Covid-19« sporazumno ponovno podaljšali pogodbeni rok za izvedbo vseh dobav in storitev, in sicer z 31. 3. 2022 na 30. 6. 2022. Iz Aneksa št. 2 k pogodbi NMV20-015 torej nedvomno izhaja, da pogodba NMV20-015, na katero se izbrani ponudnik sklicuje v referenčnem potrdilu, na dan odpiranja ponudb, tj. 12. 4. 2022, ni bila zaključena, zato bi naročnik v skladu z lastnim določilom iz poglavja 8.1.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kjer je zapisal, da se bodo upoštevale samo reference, katerih pogodba oz. dobave so zaključene, glede na javno objavljene podatke moral ugotoviti, da predloženo referenčno potrdilo izbranega ponudnika po kriteriju zaključene pogodbe ne izpolnjuje pogojev točke 8.1.3. in ga zato ne sme upoštevati v funkciji priznavanja ponudnikove tehnične in strokovne sposobnosti ter bi moral posledično ponudbo izbranega ponudnika izločiti iz nadaljnjega postopka oddaje javnega naročila, dodatno pa v skladu z enajstim odstavkom 89. člena ZJN-3 Državni revizijski komisiji podati predlog za uvedbo postopka o prekršku.

V okviru očitka o neveljavnosti referenčnega potrdila Elektro Gorenjska, d. d., vlagatelj nadalje zatrjuje, da izbrani ponudnik na poziv naročnika ni predložil dokazil o zaključenih dobavah. Navaja, da je izbrani ponudnik 13. 5. 2022 naročniku posredoval dokument »Odgovor na vaš poziv za dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo ponudbe za naročilo AVTOMATIZACIJA TRANSFORMATORSKIH POSTAJ«, v katerem je zapisal: *»Skladno z vašim pozivom po predložitvi dokazil za potrditev ustreznosti referenc, vam v spremnem dokaznem gradivu pošiljamo dokumente, s katerimi dokazujemo dobavo, montažo in zagon sekundarne opreme za daljinsko vodenje treh transformatorskih postaj, ki so bile vključene v projekte, kot smo jih navajali v našem potrdilu o izvedenih referencah, potrjenem s strani Elektra Gorenjska d.d.«*, v nadaljevanju pa izbrani ponudnik našteva gradivo za vsakega od treh referenčnih objektov, med njimi tudi *»prevzemni zapisnik za posamezni objekt, s katerim dokazujemo uspešnost priklopa sekundarne opreme na stikalne bloke proizvajalca Siemens (objekta RP Kokalj in TP Brdo Hotel) in Eaton (objekt TP DC Stara Fužina), s čimer je dokazana ustreznost dobavljene opreme in opravljenih storitev v okviru pogodbe«*. Vlagatelj navaja, da je od treh prevzemnih zapisnikov s strani referenčnega naročnika podpisan samo zapisnik za RP Kokalj z dne 25. 10. 2021, medtem ko prevzemna zapisnika za TP Brdo hotel z dne 10. 6. 2021 in TP DC Stara Fužina z dne 13. 10. 2020 s strani referenčnega naročnika nista podpisana.

Vlagatelj dalje navaja, da so vsi trije prevzemni zapisniki datirani na dan dokončanja montaže in aktiviranja oz. spuščanja v pogon opreme za vodenje in avtomatizacijo stikal v vsakem od treh objektov, ko šele začne teči dvomesečno preizkusno obdobje. V skladu s tretjim odstavkom 7. člena pogodb NMV19-029 ter NMV20-015 uspešnost prevzemnih preizkusov pisno potrdi predstavnik naročnika zatem, ko je ta oprema prestala vse predvidene preizkuse. Šele uspešno zaključeno dvomesečno preizkusno obdobje je pogoj za dokončni prevzem in s tem dokončno potrditev uspešno opravljenih dobav sekundarne opreme in storitev, ki se izvede skladno z

11. členom obeh pogodb. Pogoj naročnika, da se bodo upoštevale samo reference, katerih pogodba oz. dobave so zaključene, bi po kriteriju »zaključene dobave« izbrani ponudnik lahko dokazal zgolj s predložitvijo zapisnikov o dokončnem prevzemu iz 11. člena sklenjenih pogodb, česar pa izbrani ponudnik naročniku ni predložil, zato predmetne reference naročnik ne bi smel upoštevati za priznanje ponudnikove tehnične in strokovne sposobnosti.

Naročnik na drugi strani navaja, da iz razpisne dokumentacije jasno izhaja, da je izkazovanje referenc mogoče tako preko zaključenih dobav kot tudi preko zaključenih pogodb, zato meni, da izbranemu ponudniku ni moč očitati neizpolnjevanja referenčne zahteve. Zatrjuje, da iz prevzemnih zapisnikov za objekt RP Kokalj (4C-3I) in TP Brdo Hotel (3C-2I) jasno izhaja, da je bila dne 21. 10. 2021 na objektu RP Kokalj in dne 10. 6. 2021 na objektu TP Brdo Hotel v zvezi s pogodbo NMV20-015 do poteka roka za oddajo ponudb dokončno montirana in aktivirana oprema za vodenje in avtomatizacijo stikal na teh dveh transformatorskih postajah (RP Kokalj, TP Brdo Hotel), in čeprav pogodba NMV20-015 na dan oddaje ponudbe še ni bila zaključena, so bile na dan oddaje ponudbe zaključene posamezne dobave po citirani pogodbi. Pritrjuje tudi navedbam izbranega ponudnika, da ta z naročnikovim pozivom ni bil pozvan, naj predloži dokazila o zaključenih dobavah oz. pogodbah, kot to želi prikazati vlagatelj, temveč, naj predloži dokazila, da je dobavil, montiral in aktiviral sekundarno opremo, identično ponujeni. Naročnik na tem mestu opozarja, da ni podvomil v resničnost referenčnega potrdila, ki ga je potrdil referenčni naročnik Elektro Gorenjska, d. d., in je na podlagi vseh predloženih dokumentov zaključil, da je izbrani ponudnik zadostil referenčnemu pogoju iz točke 8.1.3. razpisne dokumentacije za najmanj tri transformatorske postaje.

Kot je Državna revizijska komisija ugotovila že v okviru obravnave očitka glede identičnosti referenčne opreme s ponujeno (del I. obrazložitve tega sklepa), je naročnik pogoj za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti določil v točki 8.1.3. razpisne dokumentacije, pri čemer je za presojo predmetnega očitka bistvena naročnikova opomba v tej točki, in sicer: *»Upoštevale se bodo samo reference, katerih pogodba oz. dobave so zaključene! [...]«*. Naročnik je tako v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila dopustil tako reference, katerih pogodbe so zaključene, prav tako tudi reference, glede katerih so zaključene (zgolj) dobave referenčne opreme – pri slednjih torej ponudniku ni treba izkazati, da je zaključena tudi že pogodba, na podlagi katere so se izvajale predmetne dobave opreme, temveč mora izkazati zaključenost (posameznih) dobav referenčne opreme.

V zvezi z vlagateljevim prvim očitkom, da pogodba št. NMV20-015 na dan potrditve reference oz. na dan odpiranja ponudb še ni bila zaključena (zaradi sklenjenih aneksov, s katerima se je podaljšal pogodbeni rok za izvedbo vseh dobav in storitev), gre ugotoviti, da navedeno dejstvo priznava tudi naročnik, zato med strankama ni sporno. Je pa med njima sporno, ali je kljub (eni) nezaključeni pogodbi izpolnjen referenčni pogoj z vidika upoštevanja referenc, katerih dobave so zaključene, zato je Državna revizijska komisija v nadaljevanju presojala navedeno sporno dejstvo.

Državna revizijska komisija je vpogledala v pogodbi št. NMV19-029 z dne 16. 1. 2020 in št. NMV20-015 z dne 19. 8. 2020, sklenjenima med naročnikom Elektro Gorenjska, d. d., in izbranim ponudnikom (v nadaljevanju: pogodbi), ki ju je kot dokaz zahtevku za revizijo priložil vlagatelj. Ugotovila je, da 7. člen obeh pogodb določa preizkušanje na mestu vgradnje in preizkusno obdobje, pri čemer prvi odstavek tega člena določa: *»Po končani montaži opreme mora dobavitelj posamezne naprave kot tudi celoto oziroma sistem preizkusiti v prisotnosti in sodelovanju naročnika. Po uspešno končanih preizkusih se prične dvomesečno poskusno obratovanje in preverjanje razpoložljivosti in zanesljivosti delovanja, skladno z razpisno in tehnično dokumentacijo. Dobavitelj mora pri tem na svoje stroške priskrbeti za vse, kar je potrebno za učinkovito izvedbo preizkusov.«* Tretji odstavek tega člena obeh pogodb pa določa: *»Uspešnost prevzemnih preizkusov pisno potrdi predstavnik naročnika potem, ko je ta oprema*

prestala vse predvidene preizkuse. Šele uspešno zaključeno dvomesečno preizkusno obdobje je pogoj za dokončni prevzem.»

Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da je skladno s citiranim tretjim odstavkom 7. člena pogodb šele uspešno zaključeno dvomesečno preizkusno obdobje pogoj za dokončni prevzem in s tem za dokončno potrditev uspešno opravljenih dobav sekundarne opreme in storitev, ki se izvede skladno z 11. členom obeh pogodb. Ta namreč v prvem odstavku določa: *»Za dokončni prevzem (zaključek) storitev po terminskem planu se šteje uspešno zaključeno obdobje preizkusnega delovanja, odprava vseh ugotovljenih pomanjkljivosti, predložitev vse zahtevane dokumentacije, zaključitev šolanja naročnikovih delavcev in podpis ustreznega zapisnika o dokončnem prevzemu s strani obeh pogodbenih strank.«*

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v sporne prevzemne zapisnike pritrjuje vlagatelju, da so vsi trije prevzemni zapisniki datirani (ne pa tudi vsi obojestransko podpisani) na dan dokončanja montaže in aktiviranja (spuščanja v pogon) opreme za vodenje in avtomatizacijo stikal v vsakem od treh objektov, ko šele začne teči dvomesečno preizkusno obdobje. Drži, da je naročnik v točki 8.1.3. razpisne dokumentacije zapisal, da mora gospodarski subjekt dokazati, da je kot izvajalec v preteklih dveh letih za najmanj tri transformatorske postaje z minimalno tremi priključenimi celicami uspešno dobavil, montiral in aktiviral sekundarno opremo, identično ponujeni, na podlagi česar bi bilo mogoče sklepati, da je izbrani ponudnik s tem, ko zatrjuje, da je dokončal montažo in aktiviranje opreme v vsakem od treh objektov že izpolnil navedeni referenčni pogoj, vendar pa je pri presoji ustreznosti priloženih prevzemnih zapisnikov, kot že navedeno, za priznanje izpolnjevanja tehnične in strokovne sposobnosti izbranega ponudnika ključnega pomena naročnikova opomba, podana v točki 8.1.3. razpisne dokumentacije, in sicer da bo upošteval *»samo reference, katerih pogodba oz. dobave so zaključene«*. Ugotoviti gre, da izbrani ponudnik za nobeno od treh transformatorskih postaj ni priložil pisne potrditve predstavnika naročnika o uspešno zaključenem preizkusnem obdobju, ki je skladno s tretjim odstavkom 7. člena obeh pogodb pogoj za dokončni prevzem opreme, ali prevzemnih zapisnikov o dokončnem prevzemu, določenem v prvem odstavku 11. člena obeh pogodb, temveč je priložil zgolj zapisnike o dokončani montaži in aktiviranju opreme (spuščanju v pogon).

Glede na izpostavljeno določbo razpisne dokumentacije ter glede na določbi 7. in 11. člena pogodb (na podlagi katerih se je dobavila oz. se dobavlja referenčna oprema, ki jo je izbrani ponudnik navedel za izpolnjevanje pogoja za sodelovanje), Državna revizijska komisija pritrjuje vlagatelju, da bi naročnik moral ugotoviti, da predloženi prevzemni zapisniki še ne predstavljajo dokaza o uspešno opravljenih dobavah opreme in izvedenih storitvah. Res je, kar zatrjuje naročnik, da je dopustil izkazovanje referenc tudi z zaključenimi dobavami in ne le z zaključenimi pogodbami ter da ni nikjer navedel, da posamezne zaključene dobave ne bo priznal, v kolikor bo v posamezni pogodbi predviden tudi dokončen prevzem vseh dobav po celotni pogodbi. Vendar se Državna revizijska komisija ne more strinjati z naročnikom, da priloženi prevzemni zapisniki dokazujejo zaključene posamezne dobave, saj (skladno s citiranimi določbami pogodb) ti predstavljajo zgolj uspešno spuščanje opreme v pogon (montažo in aktiviranje opreme), čemur sledi (še) dvomesečno preizkusno obratovanje ter preverjanje razpoložljivosti in zanesljivosti delovanja, uspešno zaključeno obdobje preizkusnega delovanja pa predstavlja pogoj za dokončni prevzem opreme. Zanj pa se skladno z 11. členom pogodb poleg uspešno zaključenega obdobja preizkusnega delovanja zahteva še odprava vseh ugotovljenih pomanjkljivosti, predložitev celotne zahtevane dokumentacije in zaključek šolanja naročnikovih delavcev. Da obojestranski podpis zapisnika o dokončnem prevzemu pomeni zaključek storitev, izhaja tudi iz naslova 11. člena obeh pogodb, tj. *»Dokončni prevzem (zaključek) storitev«*, nenazadnje pa tudi iz tretjega odstavka tega člena, v katerem je navedeno: *»Uspešen dokončen prevzem storitev je pogoj za izstavitvev zaključnega računa v višini 40 % vrednosti naročila s strani dobavitelja«*. Kot že navedeno, iz vsebine priloženih prevzemnih zapisnikov ne izhaja, da ti predstavljajo zapisnike

o dokončnem prevzemu, prav tako pa se ni mogoče strinjati z naročnikom, da ti zapisniki izkazujejo posamični prevzem zaključenih dobav. Če bi bilo namreč temu tako, bi referenčni naročnik v pogodbah predvidel tudi plačilo po končani montaži oz. aktiviranju opreme in uspešno končanih preizkusih na mestu vgradnje. Razumljivo je, da naročnik tega ni predvidel, saj se lahko po montaži in aktiviranju opreme izkaže, da obdobje preizkusnega delovanja ne bi bilo uspešno zaključeno, ker npr. dobavitelj (v konkretnem primeru: izbrani ponudnik) ne bi odpravil vseh ugotovljenih pomanjkljivosti ali morda katerih drugih obveznosti, določenih v pogodbi (šolanje naročnikovih delavcev, predložitev vse zahtevane dokumentacije).

Dodatno se gre strinjati z vlagateljem tudi v tem, da dva prevzemna zapisnika (za TP Brdo hotel in TP DC Stara Fužina) nista podpisana s strani referenčnega naročnika, kar pomeni, da ne potrjujeta niti, da je (bila) oprema uspešno montirana in aktivirana. Naročnik (niti izbrani ponudnik v svoji izjasnitvi) se do navedenega vlagateljevega očitka ni opredelil oz. tega dejstva ni zanikal, zato je Državna revizijska komisija, ob upoštevanju drugega odstavka 214. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.), v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, za priznano štela dejstvo, da dva predložena prevzemna zapisnika, ki sicer, kot ugotovljeno, ne izkazujejo zaključenih (posameznih) dobav, nista ustrezna tudi zaradi manjkajočih podpisov predstavnika referenčnega naročnika.

V zvezi z naročnikovo navedbo, da ni podvomil v resničnost referenčnega potrdila referenčnega naročnika Elektro Gorenjska, d. d., Državna revizijska komisija pojasnjuje, da naročnik izvaja postopek oddaje javnega naročila male vrednosti, v katerem mu, v skladu s tretjim odstavkom 47. člena ZJN-3, res ni treba preveriti obstoja in vsebine navedb v ponudbi, razen če dvomi o resničnosti ponudnikovih izjav. Tudi sam naročnik je možnost preverjanja resničnosti ponudnikovih izjav v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila predvidel na treh mestih, in sicer najprej v točki »8.1. Ugotavljanje sposobnosti za sodelovanje v postopku oddaje javnega naročila in dokazila«, kjer je navedel: *»Naročnik bo pred oddajo javnega naročila od ponudnika, kateremu se je odločil oddati predmetno naročilo, zahteval, da predloži dokazila (potrdila, izjave) kot dokaz neobstoja razlogov za izključitev iz točke 8.1.1 teh navodil in kot dokaz izpolnjevanja pogojev za sodelovanje iz točk 8.1.2 do 8.1.4 teh navodil, v kolikor se bo pri naročniku pojavil dvom o resničnosti ponudnikov izjav.«*

Dalje je v opombi pri točki »8.1.3. Pogoji za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti« zapisal: *»Naročnik si pridržuje pravico predložene reference preveriti in jih ne upoštevati, v kolikor jih ne bo mogoče preveriti.«*, nato pa še v točki »10.1. Ponudbena dokumentacija« navedel: *»[...] Po pregledu ponudb bo naročnik, v kolikor se bo pojavil dvom o resničnosti ponudnikovih izjav, najugodnejšega ponudnika pozval k predložitvi dokazil, kot je navedeno za posameznim zahtevanim pogojem oziroma razlogom za izključitev.«*

Državna revizijska komisija je že sprejela stališče (npr. odločitev v zadevi št. 018-168/2011), da tudi dodatna dokumentacija, ki sicer ni bila zahtevana v razpisni dokumentaciji, a jo ponudnik kljub temu predloži, postane del ponudbene dokumentacije in je ni mogoče spregledati. Navedeno stališče je mogoče uporabiti tudi v konkretnem primeru, ko je takšno (dodatno) dokumentacijo ponudnik predložil na podlagi poziva naročnika v okviru preverjanja ponudbe (čeprav iz drugega razloga). Če dodatna dokumentacija vsebuje podatke, ki so neskladni s tistimi, zapisanimi v zahtevani ponudbeni dokumentaciji, je zato treba ugotoviti, kaj takšno neskladje pomeni, pri čemer je treba upoštevati pomen in vsebino vsakega posameznega podatka. Presoja statusa ponudbe je namreč odvisna od tega, ali posamezen podatek predstavlja podlago za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev oz. ocenjevanje ponudbe ali pa gre za podatek, ki z vidika zahtev razpisne dokumentacije ni pomemben. Kadar gre za neskladje pri podatkih, ki so bistveni za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev ali ocenjevanje ponudbe, mora naročnik ponudbo bodisi izločiti kot nedopustno bodisi takšno neskladje odpraviti, če mu to omogoča peti odstavek 89.

člena ZJN-3. Torej ne glede na to, da je naročnik s pozivom št. JN-7-2022-NMV z dne 11. 5. 2022 preverjal reference iz drugega razloga (identičnosti referenčne opreme s ponujeno opremo), je na podlagi tega poziva s strani izbranega ponudnika prejel sporne tri prevzemne zapisnike, na podlagi katerih ne bi smel zaključiti, da je izpolnjen referenčni pogoj z vidika upoštevanja zgolj tistih referenc, katerih pogodbe oz. dobave so zaključene.

Upoštevajoč vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj v zahtevku za revizijo uspel izkazati, da naročnik na podlagi prejetih prevzemnih zapisnikov ne bi smel šteti, da je izbrani ponudnik izpolnil pogoj za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti iz točke 8.1.3. razpisne dokumentacije.

Glede vlagateljevega predloga za uvedbo prekrškovnega postopka (ker naj bi izbrani ponudnik v referenčnem potrdilu podal neresnično izjavo) Državna revizijska komisija pojasnjuje, da o storitvi prekrška in odgovornosti zanj odloča v postopku o prekršku skladno z Zakonom o prekrških (Uradni list RS, št. 7/2003 s sprem.; v nadaljevanju: ZP-1) in ne v revizijskem postopku. Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba Državne revizijske komisije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisov (prvi odstavek 77. člena ZPVPJN). Glede na navedeno bo Državna revizijska komisija v ločenem postopku in na podlagi ZP-1 proučila, ali so sploh podani pogoji za začetek postopka o prekršku zoper izbranega ponudnika.

III. Nezadostna moč napajalnika glede na nameravano uporabo in nabor naročnikove stikalne opreme

Vlagatelj zatrjuje, da naročnik v razpisni dokumentaciji sicer ni deklariral minimalne potrebne električne moči napajalnika za potrebe krmiljenja elektromotornih pogonov v SN blokih naročnika, je pa navedel, da uporablja SN bloke proizvajalcev Siemens, ABB, Schneider Electric, Eaton ali enakovredni, zato morajo biti kvalificirani dobavitelji sekundarne opreme za transformatorske postaje gotovo seznanjeni s tehničnimi karakteristikami uporabljenih SN blokov in v ponujeni rešitvi oz. sekundarni opremi zagotoviti karakteristike (zadostne zmogljivosti opreme), v tem primeru napajalnika, da bo celoten postroj transformatorske postaje deloval pravilno in zanesljivo. Navaja, da hiter pregled dokumentacije proizvajalcev SN blokov, ki je prosto dostopna na internetu, izkaže naslednje moči elektromotornih pogonov uporabljenih SN blokov: Siemens 8DJH 80 W, Schneider Electric FBX - SFU/SU 150 W, Schneider Electric FBX - SF/SU 150 W, Schneider Electric RM6 tip I 240 W, Schneider Electric RM6 tip B 240 W, ABB Safering/SafePlus – C-modul 90 W, ABB Safering/SafePlus – V-modul 180 W in Xiria 50 W. Zatrjuje, da ima naročnik zagotovo najmanj tri bloke tipa Schneider Electric FBX (pogon moči 150 W) in Schneider Electric RM6 (pogon moči 240 W), in izpostavlja zahtevo naročnika v razpisni dokumentaciji, da mora napajalnik (brez prisotnosti akumulatorja) zagotavljati tudi napetost za napajanje motornih pogonov in izvajanje manipulacij. Pomembno je »brez prisotnosti akumulatorja« oz. tudi tedaj, ko je akumulator izpraznjen, okvarjen ali podobno. Akumulatorji imajo relativno nizko življenjsko dobo in so občutljivi na temperaturo okolice. Situacije, ko pride do iztrošenosti ali izpraznjenosti akumulatorja, so lahko kar pogoste ter sovpadajo z daljšimi izpadi elektroenergetskega omrežja. To pa je ravno tedaj, ko je daljinsko vodenje in izvajanje manipulacij v SN blokih najbolj potrebno. Drugi vidik je ta, da je večina napajalnikov sposobna zagotavljati precej večjo moč za izvajanje manipulacij tedaj, ko je nanj priključen tudi delujoč akumulator kot pa tedaj, ko je akumulator v izpadu in je edini preostali vir energije zgolj zunanja izmenična električna napetost.

Dalje vlagatelj zatrjuje, da je izbrani ponudnik v dokumentu »*Tehnična specifikacija konfiguracije ponujene omarice daljinskega vodenja Sipronika*« na strani 2 navedel podatka o priključni moči pogonov, in sicer 120 W za obratovanje s sistemom brez baterij ter 700 W za obratovanje s sistemom z baterijami, iz česar izhaja, da ponujeni napajalnik izbranega ponudnika zagotavlja

zadostno moč, ko sistem obratuje brez baterij, za zanesljivo delovanje pogonov v zgolj treh možnih tipih SN blokov od zgoraj skupno naštetih osem. Ob tem njegova moč ne zadošča za zanesljivo izvajanje SN blokov Schneider Electric FBX in RM6, katere ima naročnik vgrajene v svoje SN omrežje ter z njimi upravlja. Naročnik bi moral takšno tehnično karakteristiko ponujenega napajalnika, to je izhodno moč 120 W, ko obratuje brez baterij, prepoznati kot nezadostno, ponudbo izbranega ponudnika pa izločiti iz nadaljnjega postopka oddaje javnega naročila.

Naročnik na drugi strani zatrjuje, da je v razpisni dokumentaciji določil tehnične zahteve, ki jih je treba ustrezno izkazovati in ki so izločilnega pomena, med njimi pa ni tehnične zahteve v zvezi z napajalnikom, katere domnevno neizpolnjevanje s strani izbranega ponudnika zatrjuje vlagatelj. Kot namreč ugotavlja že sam vlagatelj, naročnik v razpisni dokumentaciji ni deklariral minimalne potrebne električne moči napajalnika, zagotovo pa tehničnih specifikacij, ki naj bi jih bilo treba izpolnjevati, ne more določati vlagatelj. Po mnenju naročnika prav tako ne more biti nedopustna ponudba, če naročnik tudi sicer določi splošne tehnične zahteve (med njimi opise funkcionalnosti napajalnika, torej kaj mora zagotavljati brez prisotnosti akumulatorja), ne da bi navedel, katere točne parametre ob katerih predpostavkah (na kakšnih SN blokih) je treba zagotavljati. Zatrjuje, da s strani izbranega ponudnika ponujeni napajalnik brez dvoma izpolnjuje naročnikovo zahtevo iz razpisne dokumentacije: *»Napajalnik mora samodejno (brez prisotnosti akumulatorja) zagotavljati sledeče: napetost za napajanje motornih pogonov in signalizacije, omogočati izvajanje stikalnih manipulacij in napetost za napajanje IED (intelligent electronic devices) naprav in telekomunikacijskih naprav.«*

Vlagatelj v opredelitvi do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo navaja, da naročnik v nobeni točki ni zanikal dejstva, da so (vsaj v nekaterih transformatorskih postajah naročnika) vgrajeni SN bloki proizvajalcev in tipa, ki so opremljeni z elektromotornimi pogoni nazivnih moči, kot jih je vlagatelj naštel v zahtevku za revizijo. Drži, da naročnik nikjer v Tehničnih specifikacijah (OBR-11) ni postavil zahteve po minimalni izhodni moči napajalnika, vendar drži tudi, da naročnik nikjer ni zapisal, da 120 W izhodna moč napajalnika zadošča, *»da omogoča krmiljenje in nadzor SN stikalnih blokov različnih proizvajalcev, ki se uporabljajo na področju Elektra Celje, d.d. (Siemens, ABB, Schneider Electric, Eaton ali enakovredni)«*. Na istem mestu je določil zgolj: *»Nazivna napetost napajanja za vse vgrajene naprave in krmilne tokokroge SN stikalnih blokov z motornimi pogoni je 24V DC.«* Ker naročnik, kot je sam razložil, v tej fazi še ni določil konkretnih objektov, njihovih enopolnih shem ipd., je vlagatelj te bloke preučil. Ustrezno zmogljivost napajalnika bi izbrani ponudnik moral dokazati z eksaktnimi izračuni, izvedenimi na konkretnih podatkih SN blokov, ki jih uporablja naročnik ali pa s predložitvijo dokazov, npr. zapisniki o opravljenih preizkusih ponujenega napajalnika na SN blokih, kakršne uporablja naročnik. Predvsem bi moral to storiti za SN bloke, katerih deklarirana nazivna moč elektromotornega pogona presega izhodno moč napajalnika, ki ga je ponudil, upošteva tudi najtežje pričakovane obratovalne razmere. Zanašati se na domnevo, da je proizvajalec SN bloka vanje vgradil elektromotorne pogone z nazivno močjo, ki tudi do dvakrat presega dejansko potrebno moč v najslabših pogojih obratovanja, je nestrokovno in neodgovorno. To napako bi moral prepoznati tudi naročnik in izbranega ponudnika vsaj pozvati na dodatno izjasnitev in predložitve dokazov, da bo ponujeni napajalnik zagotovil zanesljivo izvajanje stikalnih manipulacij. Morebitna odpoved izvajanja stikalnih manipulacij ima za obratovanje elektroenergetskega sistema hude posledice in takšno izkušnjo je naročnik že imel, zato je v tokratno javno naročilo vključil novo zahtevo (omogočanje izvajanja stikalnih manipulacij brez prisotnosti akumulatorja) ter obenem potencialnim ponudnikom nakazal, kateri je eden od možnih napajalnikov, ki to zahtevo izpolnjuje.

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v razpisno dokumentacijo ugotavlja, da je naročnik zahteve glede napajalnika določil v Tehničnih specifikacijah (OBR-11) v točki 2.1 v poglavju *»Napajalni sistem z rezervnim brezprekinitvenim napajanjem«*, kjer je zapisal:

»Napajanje krmilne omarice se mora izvesti iz obstoječega NN stikalnega bloka ali NN razdelilnega polja. Za ta namen je potrebno predvideti taljivo varovalko gG ali gL karakteristike 10x38 10(16)A z ohišjem v NN stikalnemu bloku. Napajalnik krmilne omarice mora biti prilagojen za priklop na mrežno napetost 230V AC (npr.: Phoenix contact serije Quint). Kompletni sistem krmilne omarice mora obratovati na napajalni napetosti 24V DC. Ta napetost je tudi napajalna napetost za motorne pogone in naprave za signalizacijo napetosti v vhodnih celicah. Napajalnik 24V DC mora imeti prigrajene akumulatorske baterije z vsaj 36 Ah kapacitete za brezprekinitveno rezervno napajanje. Zagotovljeno napajanje krmilne omarice z vsemi priključenimi elementi (signalizacija, komunikacijske naprave, releji, itd.) morajo delovati vsaj 10 ur po izpadu lastnega osnovnega 230V AC napajanja pri polno napolnjenih akumulatorskih baterijah ter minimalno 10 vklopno/izklopni cikli stikalnih aparatov. Največji čas polnjenja akumulatorske baterije do popolne napolnjenosti ne sme presegati 24 ur. Akumulator naj bo predviden za 8 letno življenjsko dobo.

Napajalnik mora samodejno (brez prisotnosti akumulatorja) zagotavljati sledeče:

- napetost za napajanje motornih pogonov in signalizacije,
- omogočati izvajanje stikalnih manipulacij in
- napetost za napajanje IED (intelligent electronic devices) naprav in telekomunikacijskih naprav.

Napajalnik z brezprekinitvenim rezervnim napajanjem mora ob prisotnosti polnilnega akumulatorja izpolnjevati še dodatne funkcije, in sicer:

- napetost za polnjenje in nadzor akumulatorja,
- zaščito akumulatorja pred preglobokim praznjenjem s pravočasnim izklopom porabnikov od akumulatorja in
- temperaturno kompenzirano karakteristiko polnilne napetosti, ki je prilagojena uporabljenemu tipu akumulatorja.

V dispečerski center vodenja Elektra Celje, d.d. mora biti omogočeno pošiljanje naslednjih dogodkov in alarmov o stanju napajalnika:

- izpad omrežne napetosti (takojšnja in/ali zakasnjena za nastavljen čas),
- izpad izhodnih napetosti in
- alarm akumulatorja - potrebno vzdrževanje (nizko stanje akumulatorske baterij).«

Državna revizijska komisija na podlagi izpostavljenih zahtev ne najde, da bi naročnik zapisal minimalne potrebne električne moči napajalnika za potrebe krmiljenja elektromotornih pogonov v SN blokih naročnika, kar priznava tudi vlagatelj. Ugotoviti gre, da naročnik ni navedel nominalnih vrednosti, zato se gre strinjati z naročnikom, da je podal opise funkcionalnosti napajalnika (kaj mora zagotavljati napajalnik brez prisotnosti akumulatorja), ne da bi navedel, katere točne parametre ob katerih predpostavkah (na kakšnih SN blokih) je treba zagotavljati.

Državna revizijska komisija dalje pritrjuje naročniku tudi v tem, da vlagatelj zgolj pavšalno zatrjuje nezadostnost za zanesljivo izvajanje manipulacij v SN blokih ponujenega napajalnika, brez da bi navedel, zakaj je temu tako. Vlagateljeva dolžnost je, da v zahtevku za revizijo najprej določno navede pravno pomembna dejstva (trditveno breme) in predlaga dokaze z namenom, da ta dejstva potrdijo (dokazno breme). Trditveno in dokazno breme je torej v izhodišču na vlagatelju, ki ga lahko prevale na naročnika (še)le, ko in če v zahtevku za revizijo navede in dokaže dejstva, ki kažejo na nezakonitost naročnikovega ravnanja.

Upoštevajoč navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj za predmetni očitok, da je izbrani ponudnik ponudil napajalnik z nezadostno močjo, ni zmozel trditveno-dokaznega bremena prevaliti na naročnika, prav tako pa ni uspel izkazati, da izbrani ponudnik glede na

naročnikove zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni ponudil napajalnika z ustreznimi lastnostmi.

IV. Minimalno temperaturno območje delovanja ponujene opreme

Vlagatelj navaja, da morajo v primeru minimalne temperature obratovanja ta pogoj izpolnjevati vsi gradniki ponujenega sestava oz. konkretne opreme daljinskega vodenja, čemur je sledil tudi naročnik z zapisom tehničnih zahtev za naročano opremo. Zatrjuje, da je iz obeh referenčnih potrdil izbranega ponudnika razvidno, da je ta v referenčnih poslih dobavil elektronske naprave oz. module KI20 in TN10, ki so lahko delovali zgolj do $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$, v predmetni ponudbi pa je za vse, domnevno identične module to isto tehnično karakteristiko deklariral kot $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$, prav tako pa je tudi na spletni strani proizvajalca ta podatek deklariran kot $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$. Dalje zatrjuje, da za napajalnik ADC4783_PNO_V2 temperaturno območje delovanja ni izkazano nikjer v ponudbi izbranega ponudnika in da je izbrani ponudnik v dokumentu »Navodila DV 20« zgolj pavšalno navedel, da »...vse vgrajene komponente so predvidene za obratovanje v temperaturnem območju -30 do $+55$ st. Celzija«, pri čemer je naročnik v razpisni dokumentaciji izrecno zahteval izpolnjevanje tega pogoja za vse vgrajene komponente posamično, česar izbrani ponudnik ni izpolnil. Edini razpoložljiv podatek o tem je zapisan v ponudbeni dokumentaciji izbranega ponudnika, ki jo je podal v javnem naročilu NPV20-015 referenčnega naročnika Elektro Gorenjska, d. d., pri katerem je na 6. strani dokumenta »Napajalni sistem Sipronika ADC5783_PNO-V2 – Tehnične specifikacije« naveden podatek: »Temperaturno območje delovanja: od $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$ do $+70\text{ }^{\circ}\text{C}$.«, iz česar izhaja, da takšno temperaturno območje delovanja napajalnika ne izpolnjuje tehničnih zahtev naročnika v predmetnem javnem naročilu.

Naročnik zatrjuje, da je izbrani ponudnik sporno zahtevo izkazoval z v ponudbi priloženim dokumentom »Navodila DV 20« na 4. strani v tretjem odstavku, kjer je jasno navedeno: »Vse vgrajene komponente so predvidene za obratovanje v temperaturnem območju -30 do $+55$ st. celzija.«, in z dokumentom »Spec_konfig_DV_omarica«, na 1. strani v tabeli »Fizične lastnosti«, kjer je v 4. vrstici pod rubriko »Temperaturno območje uporabe« navedeno: » $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$, $+50\text{ }^{\circ}\text{C}$ «. Ponujena oprema izbranega ponudnika po mnenju naročnika tako brez dvoma izpolnjuje zahtevano temperaturno območje delovanja. Opozarja še, da ne držijo navedbe vlagatelja, da temperaturno območje delovanja napajalnika ADC5783_PNO_V2 do $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$ ni izkazano nikjer v ponudbi izbranega ponudnika, saj je slednje jasno razvidno iz datoteke »Spec_konfig_DV_omarica«, pri čemer so bili vsi citirani dokumenti vlagatelju dani na vpogled že v okviru prvega vpogleda dne 29. 6. 2022 (z odkritimi navedenimi podatki), zato so predmetni očitki vlagatelja prepozni.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v razpisni dokumentaciji sporno zahtevo določil v točki »4.2. Preglednica ustreznosti«, in sicer v prvi tabeli pod točko »1.3 Klimatski pogoji delovanja vse opreme vgrajene v krmilno omarico«, v okviru katere je naštel tri tehnične zahteve:

»Stopnja zaščite krmilne omarice pred zunanji vplivi vsaj IP41
Minimalna temperatura obratovanja vsaj $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$
Maksimalna temperatura obratovanja vsaj $+40\text{ }^{\circ}\text{C}$ «

Glede na zapis sporne zahteve se gre strinjati z vlagateljem, čemur ne oporeka niti naročnik, da je navedeno temperaturno območje delovanja zahteval za vso opremo, vgrajeno v krmilno omarico, kar je, kot izpostavlja tudi vlagatelj, še poudaril s tem, da je podčrtal besedo »vse«.

Na podlagi vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija dalje ugotavlja, da je izbrani ponudnik ponudbi priložil dokument »Navodila DV 20«, v katerem je v poglavju »1.4. Krmilna omarica«, res, kot to zatrjuje naročnik, navedeno: »Vse vgrajene komponente so

predvidene za obratovanje v temperaturnem območju -30 do +55 st. celzija.«, ter dokument »Spec_konfig_DV_omarica«, v katerem je v tabeli pod rubriko »Temperaturno območje uporabe« navedeno: »-30 °C, +50 °C«. Državna revizijska komisija se upoštevajoč navedeno ne more strinjati z vlagateljem, da je podatek o temperaturnem območju delovanja opreme v dokumentu »Navodila DV 20« naveden pavšalno, saj iz njega – v nasprotju z vlagateljevim zatrjevanjem – jasno izhaja, da navedeni podatek o temperaturnem območju obratovanja velja za vse vgrajene komponente, kar pomeni za vsako posamično vgrajeno komponento. Navedeno pomeni, da ta podatek velja tudi za napajalnik ADC4783_PNO_V2, ki se poleg ostale, v tem dokumentu navedene opreme, nahaja v krmilni omarici.

Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo ugotavlja, da se je treba strinjati z naročnikom, da je vlagatelj zgoraj navedena dokumenta, v katerih je navedeno temperaturno območje delovanja vse opreme, vgrajene v krmilno omarico, prejel že z vpogledom v ponudbo izbranega ponudnika (z elektronskim sporočilom z dne 29. 6. 2022), zato bi predmetni očitke lahko navedel že v zahtevku za revizijo, in ne šele v dopolnitvi zahtevka za revizijo. Upoštevajoč navedeno je vlagatelj očitke o temperaturnem območju delovanja opreme, zatrjevan v dopolnitvi zahtevka za revizijo, prepozen, zato ga Državna revizijska komisija ni vsebinsko obravnavala.

IV. Sklepno

Državna revizijska komisija glede na vse navedeno ugotavlja, da je naročnik s tem, ko je štel, da je izbrani ponudnik v delu, ki se nanaša na veljavnost referenčnega potrdila glede na zahtevo o upoštevanju referenc, katerih pogodba oz. dobave so zaključene, predložil dopustno ponudbo, kršil določbo prvega odstavka 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Upoštevajoč navedeno je Državna revizijska komisija na podlagi 2. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz 1. točke izreka tega sklepa.

Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. V primeru, če bo nadaljeval in zaključil postopek javnega naročanja z izbiro najugodnejšega ponudnika, naj ponudbe pregleda ter navedbe v njih preveri na način, kot ga določa ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zahteva povrnitev priglašениh stroškov revizijskega postopka. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015, s sprem.); v nadaljevanju: OT), priznala naslednje potrebne in opredeljene navedene stroške postopka:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 3.233,14 EUR in
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v priglašeni višini 1.400 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 1.024,80 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašene presežka nad priznanimi stroški za odvetniško storitev za sestavo zahtevka za revizijo, saj glede na vrednost spora za njegovo

priznanje ni podlage v OT. Prav tako Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašene stroška odvetniške storitve za dopolnitev zahtevka za revizijo, saj v konkretnem primeru ni bil potreben (peti odstavek 70. člena ZPVPJN, v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Vlagatelj je namreč uspel že z zahtevkom z revizijo (tj. razveljaviti naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila), zato navedbe v dopolnitvi zahtevka za revizijo niso bile bistvene oz. niso vplivale na drugačno odločitev o zahtevku za revizijo, prav tako pa niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je glede na navedeno vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 4.257,94 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Izbrani ponudnik je v vlogah z dne 8. 7. 2022 in z dne 30. 8. 2022 priglasil povrnitev stroškov. Čeprav naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo z dne 20. 7. 2022 (oz. v izjasnitvi o dopolnitvi zahtevka za revizijo z dne 31. 8. 2022) ni odločil o stroških, ki jih je priglasil izbrani ponudnik (prva poved iz osmega odstavka 70. člena ZPVPJN), to ne preprečuje Državni revizijski komisiji, da odloči o njih (prim. drugo poved iz osmega odstavka 70. člena ZPVPJN), saj se izjasnitev izbranega ponudnika iz drugega odstavka 27. člena ZPVPJN upošteva tudi v revizijskem postopku (gl. prvo poved iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN), odločanje o stroških (tudi tistih, ki jih je priglasil izbrani ponudnik v izjasnitvi iz drugega odstavka 27. člena ZPVPJN) pa je v revizijskem postopku akcesorne narave odločanju o zahtevku za revizijo.

Državna revizijska komisija je zahtevo izbranega ponudnika za povrnitev stroškov zavrnila, saj je ocenila, da v konkretnem primeru njegov prispevek k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi slednje, posledično pa priglašeni stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednica senata:
Tadeja Pušnar, univ. dipl. prav.,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti (na portalu eRevizija):

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.